

Kvartersbadet

När jag bodde i Helsingfors lärde jag mig att uppskatta och regelbundet besöka stadens allmänna saunas. Oavsett tid på året gick helsingforsborna till sina publika bastur och under de mörka vintermånaderna kunde jag se saunaskylten lysa i stadsrummet. Förutom att jag själv uppskattade det värmande rummet, kändes det tryggt att se de rykande figurerna sitta och småprata utanför bastun när jag gick förbi. Det fanns något fint i balansen mellan det intima och det sociala, i mötet mellan bastun och kvarteret, i det anspråkslösa och vardagliga.

Baserat på mitt eget intresse för bastukulturen och teorin om en växande efterfrågan av allmänna bad, har jag undersökt hur ett allmänt bad kan se ut i Malmö. Trots en ökad levnadsstandard med egna badrum och kanske till och med egen bastu, finns det fortfarande ett intresse av att dela badupplevelsen med andra. Men vad är det egentligen vi delar? En ritual? En termisk upplevelse? Eller en kulturell tillhörighet?

Av en händelse blev både jag och min studiekamrat Klara Bengtsson intresserade av samma tomt, varpå vi valde att arbeta fram analyser, program och volymstudier tillsammans. Tomten ligger intill Rosengårdsstråket, i utkanten av Sofielunds industriområde, och vår ambition är att med bad och konst överbygga gränser i kvarteret och i staden som helhet. Bastukulturen utgör grunden i mitt projekt, men eftersom närmare hälften av malmöborna har utländsk bakgrund, har jag undersökt även andra badkulturer.

I mitt arbete har jag utgått mycket från mina egna upplevelser, men också från teorier om intima rum och termiskt välbehag.